

Til § 67

Til stk. 1

Bestemmelsen i lovforslagets § 67 er ny. Forslaget indebærer en producentbeskyttelse af billedoptagelser. Ved film og andre indretninger, på hvilke levende billeder er overført i stk. 1 forstås kinematografiske eller audiovisuelle værker eller levende billeder, uanset om de er ledsaget af lyd eller ej.

Den foreslåede producentbeskyttelse skal ses på baggrund af bestemmelser i EF-direktivet om udlejnings- og udlånsrettigheder.

Efter direktivets art. 1, stk. 1, skal medlemsstaterne indføre en generel eneret for så vidt angår udlejning og udlån af originalværker og eksemplarer af ophavsretligt beskyttede værker mv.

Eneretten til at tillade eller forbyde udlejning tilkommer efter direktivets art. 2, stk. 1, 4. pkt., producenten af den første optagelse af en film for så vidt angår den originale film eller kopier heraf. Det fremgår videre af bestemmelsen, at der i direktivet ved film forstås filmværker, audiovisuelle værker og levende billeder, uanset om de er ledsaget af lyd.

Efter direktivets art. 7, stk. 1, 3. pkt., skal medlemsstaterne foreskrive, at producenter af den første optagelse af en film har eneret til at tillade eller forbyde direkte eller indirekte reproduktion af den originale film eller eksemplarer deraf.

Endelig skal medlemsstaterne efter art. 9, stk. 1, 3. pkt., give producenter af den første optagelse af en film for så vidt angår den originale film eller eksemplarer deraf en eneret til at gøre disse genstande tilgængelige for almenheden ved salg eller på anden måde.

De i direktivet om udlejnings- og udlånsrettigheder indeholdte bestemmelser vedrørende beskyttelse af billedoptagelser svarer til, hvad et mindretal i Ophavsretsudvalget har foreslået i betænkning nr. 1000/1984.

De enerettigheder, som tillægges producenten af billedoptagelser efter forslaget til stk. 1, svarer til enerettighederne efter lovforslagets § 66, stk. 1, om producenter af lydoptagelser. Der henvises til bemærkningerne til § 66, stk. 1.

Enkeltbilleder i film, videogrammer mv. beskyttes ikke efter § 67, men efter lovforslagets § 1 og § 70 om henholdsvis fotografiske værker og fotografiske billeder, jf. bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det er uden betydning, hvad billedoptagelsens indhold er. Beskyttelsen gælder, hvad enten der er tale om et videogram indeholdende et beskyttet filmværk, videooptagelser af naturen, idrætsbegivenheder mv. eller amatørvideogrammer. Producenten kan imidlertid ikke råde over optagelsen på en må-

de, som strider imod ophavsretten til gengivne beskyttede værker eller imod de rettigheder, som udøvende kunstnere måtte have til de på optagelsen gengivne fremførelser. Kopiering af en allerede foretagne billedoptagelse udløser ikke nogen selvstændig beskyttelse.

Fjernsynsforetagender er omfattet af beskyttelsen med hensyn til optagelser af tv-programmer, som radiofonien selv har foretaget.

Efter art. 3, stk. 3, i EF-direktivet om beskyttelses-tid skal beskyttelsen beregnes fra optagelsen. Hvis en billedoptagelse lovligt udgives eller offentliggøres inden for 50 år efter optagelsen, skal beskyttelsen imidlertid beregnes fra første lovlige udgivelse eller første lovlige offentliggørelse.

På den baggrund foreslås det i § 67, stk. 1, at varigheden af beskyttelsen beregnes fra optagelsen. Hvis en billedoptagelse udgives eller offentliggøres inden for 50 år efter optagelsen, skal beskyttelsen dog beregnes fra første udgivelse eller offentliggørelse, alt efter hvilket tidspunkt der er det første.

Med hensyn til indskrænkninger i billedproducentens enerettigheder henvises til bemærkningerne til stk. 2.

Til stk. 2

Forslaget til stk. 2 regulerer de indskrænkninger mv., der skal gælde i beskyttelsen af fremstillere af billedoptagelser efter stk. 1. Forslaget til stk. 2 indeholder herefter en række henvisninger til lovforslagets kap. 1 og 2, som skal finde tilsvarende anvendelse på billedoptagelser.

I lovforslagets § 66, stk. 2, om lydoptagelser er musikværker brugt som udgangspunkt for anvendelsen af indskrækningsbestemmelser i lovens kap. 1 og 2. På samme måde foreslås det i § 67, stk. 2, om billedoptagelser at anvende filmværker som udgangspunkt for henvisninger til kap. 1 og 2. Begrundelsen er, at filmværker og billedoptagelser må anses for at have samme beskyttelsesbehov, ligesom det ofte er den samme, der er rettighedshaver, nemlig filmproducenten.

Med hensyn til konsekvensen af henvisningen til lovforslagets § 2, stk. 3, henvises til bemærkningerne til § 65, stk. 4, og § 66, stk. 2, om henholdsvis udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser.

Efter forslaget til stk. 2 indebærer henvisningen til § 11, stk. 2, at kildeangivelsespligten også retter sig mod fremstilleren af billedoptagelsen. Ligesom fonogramproducenter har videogramproducenter mv. ingen selvstændig droit moral-beskyttelse, hvorfor § 11, stk. 1, ikke får betydning på dette område.